

Rapport

Datum: 13 juli 2006

Rapportnummer: 2006/243

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat de, blijkens een telefonische mededeling van een gemeenteburgemeester van Midden-Delfland, op 27 mei 2005 verstrekte opdracht voor het verwijderen van bestrating en het aanbrengen van gras in de kern Maasland niet is uitgevoerd.

Daarnaast klaagt verzoeker er over dat het college van burgemeester en wethouders van Midden-Delfland heeft besloten de bestrating ter plaatse in stand te houden, in afwachting van de evaluatie van de aanwezige skatevoorziening en de ontwikkeling van een woonzorgcomplex.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 1 juli 2005 diende verzoeker een klacht in bij het college van burgemeester en wethouders van Midden-Delfland. In zijn brief stelde verzoeker dat het college van de voormalige gemeente Maasland, per 1 januari 2004 gefuseerd met de voormalige gemeente Schipluiden, in zijn besluit van 13 april 1999 omtrent een tijdelijke vrijstelling voor het oprichten van een jongerenactiviteitencentrum, tevens had besloten na beëindiging van het centrum de oorspronkelijke situatie te herstellen. Naar de mening van verzoeker betekende dit dat de betegeling diende te worden verwijderd en gras zou moeten worden aangebracht.
2. In zijn klaagschrift stelde verzoeker dat hij op 20 mei 2005 contact had opgenomen met een ambtenaar van de afdeling VROM (afdeling Ruimte). De week daarop zou verzoeker door deze ambtenaar zijn teruggebeld met de mededeling dat inmiddels opdracht was gegeven om de bestrating te verwijderen en te vervangen door gras. Omdat actie uitbleef nam verzoeker enige weken later telefonisch contact op met de betrokken ambtenaar, waarbij door de betrokken ambtenaar toen echter werd ontkend dat door haar opdracht zou zijn gegeven tot verwijdering van de bestrating.
3. Tijdens de hoorzitting werd door de gemeente aangevoerd dat de feitelijke handelingen ter plaatse passen binnen de bestemming 'Groenvoorziening' en er bewust voor was gekozen de locatie niet in te zaaien, zodat voorkomen werd dat de ingezaaide grond zou worden tot vuilnisbak. Tevens werd aangegeven dat de definitieve inrichting van de locatie afhankelijk was van mogelijke ontwikkelingen in de directe omgeving.
4. In zijn beslissing op de klacht erkende het college dat de in 1999 gedane toezegging over het aanbrengen van gras niet was nagekomen, maar stelde tevens dat de getroffen maatregel tijdelijk van aard was en de definitieve inrichting en gebruik van het gebied in grote mate afhankelijk was van de evaluatie van de nabijgelegen skatevoorziening.

Tevens stelde het college dat de betrokken ambtenaar had ontkend een toezegging te hebben gedaan en dat het college het ook niet logisch achtte dat een ambtenaar ruimtelijke ordening, zonder raadpleging van een superieur, een toezegging zou doen op een geheel ander beleidsterrein.

5. Met deze reactie kon verzoeker zich niet verenigen, zodat hij zich op 6 november 2005 tot de Nationale ombudsman wendde.

In zijn verzoekschrift schreef verzoeker zich niet te kunnen vinden in de argumentatie van het college om geen grasveld aan te leggen, omdat het naastgelegen grasveld ook geen vuilaantrekkende werking heeft. Ten aanzien van de toezegging van de ambtenaar stelde verzoeker expliciet niets te hebben verzonnen of verdraaid.

I. Ten aanzien van het niet uitvoeren van de verstrekte opdracht.

Bevindingen

1. In reactie op de klacht over de gedane toezegging verwees het college van burgemeester en wethouders naar de e-mailberichten tussen de ambtenaar en de afdeling Openbare Werken en naar de memo's, zoals door de betrokken ambtenaar en haar leidinggevende opgesteld in verband met de klacht van 1 juli 2005.

2. Uit de e-mailberichten blijkt dat de ambtenaar de afdeling Openbare Werken er op 20 mei 2005 op heeft geattendeerd dat het betegelen van de vrijgekomen plek in strijd is met de indertijd gemaakte afspraken en dat zij heeft gezegd dat het haar goed leek de oorspronkelijke situatie zo spoedig mogelijk te herstellen.

In reactie op het verzoek om hierin actie te ondernemen stelde de afdeling Openbare Werken op 24 mei 2005 dat het bestraten een bewuste keuze was geweest en, gezien de locatie, ook feitelijk de enige oplossing.

In een e-mailbericht van 28 juni 2005 schrijft de ambtenaar van de afdeling Ruimte te zijn gebeld door verzoeker met de mededeling dat de bestrating nog niet was weggehaald. In reactie op het verzoek om informatie hierover werd van de zijde van de afdeling Openbare Werken de volgende dag, onder verwijzing naar de evaluatie van de skatevoorziening en de herinrichting van het gebied, meegedeeld dat de bestrating vooralsnog niet zou worden weggehaald, omdat dit onnodige kosten met zich zou meebrengen.

3. In haar memo schrijft de ambtenaar dat verzoeker, mede naar aanleiding van diens e-mail van 15 maart 2005 en het telefoongesprek van 17 mei 2005, op 20 mei 2005 is meegedeeld dat hij formeel gelijk heeft en de afdeling Openbare Werken zou worden geadviseerd aan diens wensen tegemoet te komen. De ambtenaar schrijft dat verzoeker deze mededeling blijkbaar als een toezegging of opdracht heeft opgevat.

In de notitie van de leidinggevende van 5 juli 2005 schrijft deze dat de betrokkenheid van de medewerker beperkt was gebleven tot het uitzoeken van de bestemming van de locatie en de in 1999 gedane toezegging. Daarbij zou nimmer opdracht zijn gegeven tot het verwijderen van de bestrating of daarover een toezegging zijn gedaan, aangezien de bevoegdheid daartoe ontbrak.

4. In reactie op het standpunt van de gemeente stelde verzoeker dat de toezegging op zich slechts bijzaak is, omdat de gemeente verplicht was de bestrating te verwijderen. Daarnaast stelde verzoeker dat uit de e-mail van 28 juni 2005 blijkt dat hij telefonisch contact had opgenomen en in reactie daarop niet was gesteld dat nimmer opdracht zou zijn verleend of een toezegging zou zijn gedaan, maar de ambtenaar slechts had aangegeven een en ander na te trekken.

Beoordeling

5. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd.

Dit vereiste impliceert dat een bestuursorgaan aan burgers gedane mondelinge toezeggingen of door feitelijke gedragingen opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen dient na te komen.

6. Niet iedere handeling of mededeling van een bestuursorgaan of ambtenaar leidt tot gerechtvaardigde verwachtingen. Uitgangspunt is dat de burger redelijkerwijs heeft moeten kunnen denken dat het bestuursorgaan of de ambtenaar ter zake bevoegd was, terwijl daarnaast de omstandigheden een belangrijke rol spelen waardoor de mate van gerechtvaardigdheid kan verschillen.

7. Verzoeker stelt dat een medewerkster van de afdeling Ruimte hem op 20 mei 2005 telefonisch heeft meegedeeld dat inmiddels opdracht was gegeven om de bestrating te verwijderen en te vervangen door gras. De betrokken medewerkster stelt daarentegen dat zij had meegedeeld dat verzoeker formeel gelijk had en dat de afdeling Openbare Werken zou worden geadviseerd aan diens wensen tegemoet te komen. Deze mededeling was door verzoeker blijkbaar als opdracht of toezegging opgevat.

8. Uit de overgelegde e-mailberichten blijkt dat de betrokken medewerkster de afdeling Openbare Werken op 20 mei 2005 erop heeft geattendeerd dat het betegelen in strijd was met de indertijd gemaakte afspraken en het haar goed leek aan de wensen van verzoeker tegemoet te komen. Uit de e-mailberichten blijkt niet dat de betrokken medewerkster daartoe een opdracht zou hebben gegeven, noch dat daaromtrent aan verzoeker een toezegging zou zijn gedaan.

9. Daarnaast kan uit de door het college overgelegde stukken worden opgemaakt dat verzoeker goed op de hoogte was van de historie van de inrichting van de locatie. Gelet hierop is het niet aannemelijk dat verzoeker redelijkerwijs had kunnen denken dat de medewerkster van de afdeling Ruimte bevoegd was een andere gemeentelijke afdeling opdrachten te verstrekken, omtrent de inrichting van de locatie. Verzoeker kon uit het telefoongesprek van 20 mei 2005 dan ook niet het gerechtvaardigde vertrouwen ontlenen dat de betegeling zou worden verwijderd.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II. Ten aanzien van het in stand houden van de bestrating

Bevindingen

1. In reactie op dit klachtonderdeel merkte het college op dat op 13 april 1999 een tijdelijke bouwvergunning was verleend voor het oprichten van een jongerenactiviteitencentrum. Nadat dit centrum in 2003 van binnen was uitgebrand, was besloten het gebouw te vernieuwen. Tegen de uiteindelijk verleende bouwvergunning was onder meer door verzoeker bezwaar aangetekend.

2. Overeenkomstig het advies van de bezwaarschriftencommissie, waarin onder andere verwezen werd naar de door het college gedane toezegging om na verwijdering van het centrum de oorspronkelijke, groene situatie weer te herstellen en in overeenstemming te brengen met het bestemmingsplan besloot het college de bezwaren gegrond te verklaren, het besluit te herroepen en het jongerenactiviteitencentrum te verwijderen. Vervolgens besloot het college het gedeelte waar het jeugdthonk stond niet in te zaaien, maar te betegelen.

3. Deze beslissing van het college hield nauw verband met de op dat moment eveneens actuele discussie over de op dezelfde locatie aanwezige skatevoorziening. Tegen de realisatie van deze voorziening, eind 2003, kon geen bezwaar worden aangetekend, aangezien hiervoor geen bouwvergunning was vereist. Wel is door de raadscommissie, naar aanleiding van klachten over overlast, verzocht om een evaluatie van de skatevoorziening. Afhankelijk van de uitkomst daarvan zou worden bekeken of de voorziening zou worden verwijderd en het perceel zou worden ingezaaid.

Daarnaast gaf het college aan dat met het oog op toekomstige ontwikkelingen bekeken was of de komst van een woonzorgcomplex invloed zou hebben op de herinrichting van de locatie.

4. Het college schreef dat in de raadsvergadering van 27 september 2005 de evaluatie van de skatevoorziening was besproken, waarbij de raad unaniem had besloten de voorziening te handhaven. Inmiddels was ook gebleken dat de skatevoorziening geen belemmering

vormde voor de ontwikkeling van het Woonzorgcomplex.

5. Ten aanzien van de kosten voor het inzaaien benadrukte het college dat dit geen enkele rol had gespeeld bij de beslissing om het perceel te betegelen. De belangrijkste overweging om te betegelen was de totale inrichting van het terrein en meer specifiek van de skatevoorziening. Het college stelde dat dit ook de belangrijkste gewijzigde omstandigheid was, ten opzichte van het moment dat in 1999 de toezegging was gedaan. Op een later tijdstip was besloten tot het plaatsen van een skatevoorziening, welke zodanig bij het jeugdhonk was geplaatst dat beide feitelijk deel uitmaakten van één jeugdvoorziening.

6. Het alsnog inzaaien lag, hoewel toegezegd, naar de mening van het college niet voor de hand, aangezien het perceel in gebruik is door skatende en spelende jeugd en het ongewenst is een gedeelte daarvan als hondenpoepveldje of als 'gewoon' grasveld in te richten. Om toch enigszins tegemoet te komen aan de klacht van verzoeker en de eerder gedane toezegging, was toegezegd om plantenbakken te plaatsen om op die manier wat groen terug te plaatsen.

7. In reactie op het standpunt van het college verwees verzoeker naar de hoorzitting van de bezwaarschriftencommissie, waaruit zou blijken dat ook de voorzitter van deze commissie kritiek had op de handelwijze van de gemeente. Uit het verslag van de hoorzitting van 31 augustus 2004 blijkt dat de voorzitter van de commissie constateerde dat de termijn voor de in 1999 verleende tijdelijke bouwvergunning en vrijstelling inmiddels was geëindigd.

Beoordeling

8. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

Dit vereiste impliceert dat een bestuursorgaan een beperkt individueel belang van een burger onder omstandigheden mag laten wijken voor algemene belangen.

9. Verzoeker klaagt er over dat het college van burgemeester en wethouders er voor heeft gekozen om, in afwachting van de evaluatie van de op de locatie aanwezige skatevoorziening en de ontwikkeling van een woonzorgcomplex, de aangebrachte betegeling niet te verwijderen.

10. Het college erkent dat met het niet inzaaien van de locatie geen uitvoering is gegeven aan de in april 1999 gedane toezegging. Desondanks acht het college de beslissing om de bestrating te niet verwijderen juist, omdat nieuwe feiten en omstandigheden van na de toezegging een andere afweging noodzakelijk maakten.

11. Vaststaat dat na de in 1999 gedane toezegging in de directe nabijheid van de locatie van het jongerencentrum een skatevoorziening is gerealiseerd. Klachten over overlast hebben uiteindelijk geresulteerd in een evaluatie en een beslissing van de gemeenteraad om de skatevoorziening te handhaven. Gelet op de korte termijn waarbinnen een evaluatie zou plaatsvinden en het feit dat het aanbrengen van bestrating past binnen de bestemming 'Groenvoorziening' kan de beslissing van het college om reeds aangebrachte bestrating niet te verwijderen niet als onredelijk worden aangemerkt.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de medewerkster van de afdeling VROM van de gemeente Midden-Delfland en over het college van burgemeester en wethouders van Midden-Delfland is niet gegrond.

Onderzoek

Op 8 november 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 6 november 2005 van de heer K. te Maasland, met een klacht over een gedraging van een medewerkster van de afdeling VROM van de gemeente Midden-Delfland en over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Midden-Delfland.

Naar deze gedragingen, die worden aangemerkt als gedragingen van het college van burgemeester en wethouders van Midden-Delfland, werd een onderzoek ingesteld.

Daarnaast werd de betrokken medewerkster de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het college van burgemeester en wethouders en de betrokken medewerkster berichtten dat het verslag hun geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Klaagschrift van verzoeker van 1 juli 2005.

2. Beslissing van het college van burgemeester en wethouders van 7 oktober 2005, inclusief bijlagen.
3. Verzoekschrift van verzoeker van 6 november 2005.
4. Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 21 november 2005.
5. Standpunt van het college van burgemeester en wethouders van 21 december 2005, inclusief bijlagen.
6. Reactie van verzoeker van 22 januari 2006.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.